

ขอเรื่อง “ไข้หวัด ความดัน และ เบาหวาน”

เนื้อหา : น้องก๊อบ

เนื้อร้อง ; ครูอนุสร พชรนิล ครูภูมิปัญญาไทย

ทำนอง : เพลงอ้อ หรือเพลงตะหาร

คำแนะนำ : เกริ่นนำด้วยเพลง จะปูเจียงแสน ดังนี้ -

“บทบาทนี้บ่ห้อมีหม่น.....หมองหมาง.....จ่างซอคณะนี้คือแก้วสะหรือลัมพางค์.....
โรงเรียนใกล้ต่างไกล่หिनเนอเจ้า.....จักได้อุรักษ์ส่งเสริม.....กำซอแบบเบ้าตำมโบราณเก่าแต่.....
เดิม.....มา “

(ชั้นทำนองเพลงอ้อ)

- ๑) จักไขขียาล้ำด้าด้าหื้อโคว บ่าว่าไข้หวัดน้อยหวัดใหญ่มันเป็นอย่างใดฟองจา ซอนี้คุณหมอบอกไว้ เกิดขึ้นได้กับคนเลยหนา เป็นกันได้ทุกวันเวลาตัวฮ้อนตวยมา ๒ - ๓ วันเนอท่าน
- ๒) มักจะเป็นช่วงฤดูฝนขอหื้อทุกคนอย่าได้มองผ่าน รีบไปหาหมออย่าคร้านอย่าได้ประมาทเนอ นาย โรคนี้ติดต่อกันด้วย ตวยมาเป็นเส้นเป็นสาย บ่าว่าน้ำมูกน้ำลาย จ้าม ๆ ไอ ๆ ระวังเนอเจ้าพี่
- ๓) บ่าว่าแม่ญิงป้อจายทุกเพศทุกวัยถ้วนถี้ มันเป็นกันได้ทุกวันทุกวี่บ่าว่าที่บ้านและสถานเริงรมย์ที่ใดที่มีคนนัก โรคหวัดมันจ่างสะสม ระวังฝน ระวังลม อย่าได้สูดดม เต็ดขาด
- ๔) บ่าว่าไข้หวัดแบบใดมันจักหายไปถ้าบ่ประมาท หื้อหมั่นเช็ดถูปิดกวาดบ้านจงห้องหอเรือนนอน หาผ้าปิดสูดตั้งไว้ ทำไปตำมที่หมอสอน เพียงพอกับกำรหลบนอนเท่านั้นก็ตีพิเศษ

๑๒) สาเหตุของโรคเบาหวานมันกินสังขารคาบเน่า ทำลายตับอ่อนของเฮาบ่หื้อมีสาร”อินซูลิน” จำเป็นต้องฉีดบ่ยั้ง ควบคุมเป็นนิจจะสิน ต้องผ่อหมั้นฉีดสารอินซูลิน บ่อันจักตายเป็นแน่

๑๓) สาเหตุที่ส่องแถมอันเป็นกรรมพันธุ์กล้าแก่ ติดตำตวยมาจากพ่อจากแม่หลักเลี้ยงบ่ได้ เนอนาย ฟ่องอ้วนน้ำหนักกึ่งนัก เบาหวานดูต่างขยาย กันบ่ควบคุมน้ำหนักตัวนายจักกวอดรำ วายต่ายจาก

๑๔) ภาวะแทรกซ้อนตวยมามันเข้าทางตำหลายหลาก จักผ่ออันใดก็แสนลำบากหันเป็นวูก ๆ แวม ๆ กันเป็นนักกว่านี้ตำก็จักบอดตวยแถม โรคไตมันก็มาแอม จักเป็นได้วายเป็นแน่

๑๕) ภาวะแทรกซ้อนแถมอันนับว่าสำคัญกล้าแก่ เป็นแผลตัดไตเน่าแน่ต้องตัดออกเสียงตีนมือ เพราะเลือดมีน้ำตาลนัก ยาอันใดก็บ่อีบหื้อ จำเป็นตัดตีนสินมือ เพราะโรคเบาหวานเป็นเหตุ

๑๖) วิธีป้องกันเบาหวาน หื้อควบคุมน้ำตาลเป็นพิเศษ คุณหมอบ่เป็นจักบอกเหตุในเรื่องสัปะปะตั้ง มวล บ่ว่ากำกรักกำไรจ้ ก็นยาบ่หื้อผ่นผวน ปรึกษาหาหมอต่อมครวก็จักอยู่ได้กุ่มแจ่น

๑๗) หื้อหมั้นออกกำลังกำย อย่าอยู่บ่ตวยล้ำแจ่น นั้ง ๆ นอน ๆ บ่เว้น จักเป็นง่อยเปลี้ย เพี้ยแรง ออกกำลังกำยกู่เจ้า ร่างกำยของเฮาจักกล้าแข็ง กันเฮามีเรียวมี่แรง ชนะโรคภัยกู่ อย่าง

๑๘) ข้าเจ้าจักขอภัยยังกล่อนชอยต่าง ๆ บ่ได้เป็นหมออดอ้างบั้งอาจสั่งสอน แนะนำ สู มาประธานเป็นแก้ว คนแก่คนเฒ่าหนาหน้า นักปราชญ์บัณฑิตแถมกำ ขอยังลำน่าเพลงอ้อ..

เลย.....วาง